

[Kr. Kristensen.]

pct. af den øvrige del af ejendommens grundværdi.“

Vi har formet det sådan, fordi vi fandt, det var en klarere og mere positiv udformning.

Spørgsmålet om skoves fritagelse for afleveringspligt har været genstand for adskillige drøftelser. Det er i grunden sådan, at 8 pct.s reglen vanskeligt kan begrundes rent logisk. Den stammer fra en vedtagelse i folketingsudvalget for kornloven i 1941-42, og den har bestået siden. Men det viser sig desværre, at ifald skovene helt blev fritaget, ville det dreje sig om betydelige kvanta korn, og der ville da kræves en merudskrivning og en forhøjet ligningsskala for alle grupper. Dertil kommer, at det ville rejse adskillige nye problemer vedrørende frugtplantager, gartnerier og lignende arealer, hvor der dyrkes flerårige kulturer; en fritagelse af alle disse arealer ville kræve en højere ligning på de egentlige agerjordsarealer. Det er man veget tilbage for og har ment det bedst at fortsætte den hidtidige retningslinje på dette område.

Angående frugtplantager må jeg dog yderligere nævne, at der naturligvis ikke kræves aflevering, medmindre der dyrkes korn, og ikke mere, end der er avlet. Spørgsmålet har derfor slet ingen interesse for de rene frugtplantager, men kun for de blandede bedrifter, hvor man både har landbrug og frugtavl. Iøvrigt er det et meget vanskeligt spørgsmål at fordele den gamle grundværdi af 1936, som der stadig i lovforslaget regnes med, idet mange af de nuværende frugtplantager jo ikke eksisterede i 1936. Spørgsmålet om frugtplantagers fritagelse er dog knap så brændende, efter at forbeholdsretten er lempet, så at der kan beholdes både såsæd og hestefoder.

Af hensyn til de såre vidtrækkende konsekvenser har udvalgets flertal ikke anset det for muligt at fravige den hidtil fulgte retningslinje for alle disse forskellige arealer. Vi har her taget hensyn også til særlige forhold vedrørende beliggenhedens værdi, et spørgsmål, der er rejst overfor udvalget af skatterådsfolk. I tidligere kornlove regnedes der med 1 800 kr. og 1 600 kr., men det er nu foreslået nedsat til 1 400 kr. pr. ha, idet ligningsdirektoratet efter 1936-vurderingen regner med 1 400 kr. pr. ha for den bedste

agerjord ved almindelig god beliggenhed, og udvalget har fundet, at det tal også bør være gældende her i kornloven. Vi håber dermed at have afhjulpet adskillige uretfærdigheder i retning af for stor påligning af afleveringskorn ved den ændring, der her er foretaget.

I ændringsforslag nr. 4 foreslås efter stk. 4 tilføjet som nyt stykke:

„Landbrugsministeren kan med tilslutning af rigsdagens finansudvalg undlade at benytte den i stk. 1 omhandlede bemyndigelse, såfremt prisniveauet for importeret korn inden 25. juli 1951 og forsyningsudsigterne samt valutaisituationen taler derfor.“

Der ligger det i denne bestemmelse, at der skal siges til inden høsten, ifald forholdene skulle udvikle sig sådan, at en kornlov ikke bliver nødvendig. Betragtninger herover kan i øjeblikket kun blive af ganske teoretisk art, men det vil være nødvendigt at tage denne bestemmelse med i loven, og derfor har udvalget foreslået den.

I ændringsforslag nr. 5 foreslås i § 2, stk. 2, linie 1, „a—d“ ændret til: „c—d“. Hensigten dermed er, at der altid kan tilbageholdes såsæd og hestefoder på en ejendom. Endvidere ændres de 38 pct. med korn af ejendommens samlede areal af ager og eng, som lovforslaget krævede som betingelse for, at der overhovedet kunne gøres forbehold gældende, til 35 pct. Udvalget har fundet, at de 38 pct. var for krævende, og har mindsket det til 35 pct. i betragtning af, at mange landmænd igennem de sidste år på grund af øget grovfoderareal, sukkerroedyrkning, rørafgrøder eller dyrkning af handelsplanter ikke når de 38 pct. med korn og da er ude af stand til at gøre forbeholdsretten gældende. Det er vort håb, at de 35 pct. vil dække det væsentlige på dette punkt.

Endvidere er indføjet, at denne bestemmelse dog ikke rammer ejendomme, hvis areal med sådan eng og marsk, der normalt ikke pløjes, overstiger 60 pct. af deres samlede areal. Der er her taget hensyn til en række ejendomme med særlig stort tilliggende af eng eller marsk, hvor en kornaflevering efter de almindelige regler ville ramme særlig uretfærdigt. Efter de oplysninger, som udvalget har indhentet fra statistisk departement, drejer det sig om ca.